

32002L0077

17.9.2002.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 249/21

DIREKTIVA KOMISIJE 2002/77/EZ**od 16. rujna 2002.****o tržišnom natjecanju na tržištima elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga****(Tekst značajan za EGP)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 86. stavak 3.,

budući da:

- (1) Direktiva Komisije 90/388/EEZ od 28. lipnja 1990. o natjecanju na tržištima telekomunikacijskih usluga⁽¹⁾, kako je zadnje izmijenjena Direktivom 1999/64/EZ⁽²⁾, nekoliko je puta bitno izmijenjena. S obzirom na to da je potrebno učiniti daljnje izmjene, potrebno ju je preinačiti radi jasnoće.
- (2) Člankom 86. Ugovora Komisiji je povjerena zadaća osigurati, kada je riječ o javnim poduzećima i poduzećima koja uživaju posebna ili ekskluzivna prava, da države članice ispunjavaju obveze koje proizlaze iz propisa Zajednice. Prema članku 86. stavku 3. Komisija može posebno navesti i razjasniti obveze koje proistječu iz toga članka te, u tom okviru, odrediti uvjete potrebne kako bi Komisija mogla uspješno obaviti zadaću nadzora koju taj stavak propisuje.
- (3) Direktivom 90/388/EEZ zahtijeva se od država članica ukidanje posebnih i ekskluzivnih prava pružanja telekomunikacijskih usluga, u početku za druge usluge osim govorne telefonije, satelitskih usluga i pokretne radijske komunikacije. Nakon toga postupno se razvilo puno tržišno natjecanje na telekomunikacijskom tržištu.
- (4) Određeni broj drugih direktiva iz toga područja također je donesen prema članku 95. Ugovora Europskog parlamenta i Vijeća, uglavnom s ciljem razvitka unutarnjeg tržišta telekomunikacijskih usluga uspostavom pružanja otvorene mreže i osnovnih usluga u okružju otvorenih i konkurentnih tržišta. Te se direktive trebaju ukinuti s danom 25. srpnja 2003. kada će se primijeniti novi zakonski okvir za elektroničke komunikacijske mreže i usluge.
- (5) Novi zakonski okvir elektroničkih komunikacija sastoji se od jedne opće direktive, Direktive 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o

zajedničkome zakonskom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva)⁽³⁾ i četiriju posebnih direktiva: Direktive 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju)⁽⁴⁾, Direktive 2002/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o pristupu i međusobnom povezivanju elektroničkih komunikacijskih mreža i pripadajuće opreme (Direktiva o pristupu)⁽⁵⁾, Direktive 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o osnovnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o osnovnoj usluzi)⁽⁶⁾ i Direktive 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. u vezi s pružanjem osobnih podataka i zaštitom privatnosti u elektroničkim komunikacijama (Direktiva o privatnosti i sektoru elektroničkih komunikacija)⁽⁷⁾.

- (6) U svjetlu razvoja koji je obilježio proces liberalizacije i postupno otvaranje telekomunikacijskih tržišta u Europi od 1990. potrebno je prilagoditi određene definicije koje se rabe u Direktivi 90/388/EEZ i njezinim izmijenjenim aktima kako bi odražavale najnoviji tehnološki razvoj u području telekomunikacija, ili ih treba zamijeniti kako bi se uzeo u obzir fenomen konvergencije koji je u posljednjih nekoliko godina dao oblik informacijskoj tehnologiji, medijskim i telekomunikacijskim industrijama. Tekst nekih odredaba treba, gdje je to moguće, pojasniti kako bi se olakšala njihova primjena, imajući na umu, prema potrebi, odgovarajuće direktive koje su usvojene prema članku 95. Ugovora i iskustvima stečenima primjenom izmijenjene Direktive 90/388/EEZ.
- (7) Ova Direktiva upućuje na izraze „elektroničke komunikacijske usluge” i „elektroničke komunikacijske mreže”, a ne na prije korištene izraze „telekomunikacijske usluge” i „telekomunikacijske mreže”. Te su nove definicije prijeko potrebne kako bi se uzeo u obzir fenomen konvergencije i u jednoj definiciji obuhvatile sve elektroničke komunikacijske usluge i/ili mreže kojima se prenosi signal žičanim, radijskim, optičkim ili drugim elektromagnetskim sredstvima (tj. nepokretnim i bežičnim mrežama, mrežama kablovske televizije i satelitskim

⁽¹⁾ SL L 192, 24.7.1990., str. 10.

⁽²⁾ SL L 175, 10.7.1999., str. 39.

⁽³⁾ SL L 108, 24.4.2002., str. 33.

⁽⁴⁾ SL L 108, 24.4.2002., str. 21.

⁽⁵⁾ SL L 108, 24.4.2002., str. 7.

⁽⁶⁾ SL L 108, 24.4.2002., str. 51.

⁽⁷⁾ SL L 201, 31.7.2002., str. 37.

mrežama). Stoga, prijenos i emitiranje radijskih i televizijskih programa treba prepoznati kao jednu elektroničku komunikacijsku uslugu, a mreže koje se koriste za takav prijenos i emitiranje na isti način prepoznati kao elektroničke komunikacijske mreže. Nadalje, treba razjasniti kako nova definicija elektroničkih komunikacijskih mreža obuhvaća također mreže vlakana koje daju mogućnost prijenosa signala trećima koje rabe vlastitu opremu za komutiranje ili usmjeravanje.

(8) U ovom kontekstu treba razjasniti da države članice moraju ukloniti (ako to već nisu učinile) sva ekskluzivna i posebna prava u vezi s pružanjem svih elektroničkih komunikacijskih mreža, ne samo prava na pružanje elektroničkih komunikacijskih usluga, i osigurati da poduzeća imaju pravo na pružanje takvih usluga ne dovodeći u pitanje odredbe direktiva 2002/19/EZ, 2002/20/EZ, 2002/21/EZ i 2002/22/EZ. Definicija elektroničkih komunikacijskih mreža treba također podrazumijevati da državama članicama nije dopušteno ograničiti pravo operateru na uspostavu, proširenje i/ili pružanje kablovske mreže iz razloga što se takva mreža može također rabiti u svrhu prijenosa radijskog i televizijskog programiranja. Posebna ili ekskluzivna prava kojima se ograničava uporaba elektroničkih komunikacijskih mreža za prijenos i distribuciju televizijskih signala posebice su suprotna tumačenju članka 86. stavka 1., vezano uz članak 43. (pravo na uspostavu) i/ili članak 82. točku (b) Ugovora o EZ-u u ovoj mjeri u kojoj imaju učinak kojim se dominirajućem poduzeću dopušta ograničenje „proizvodnje, razvoja tržišta ili tehnološkog razvoja na štetu potrošača”. Time se, međutim, ne dovode u pitanje posebna pravila koja su države članice usvojile u skladu sa zakonom Zajednice te, posebice, u skladu s Direktivom Vijeća 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. ⁽¹⁾, o koordinaciji određenih odredaba utemeljenih zakonom, uredbom ili upravnim aktom u državama članicama u vezi s obavljanjem aktivnosti televizijskoga emitiranja, kako je izmijenjena Direktivom 97/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ kojom se uređuje distribucija audiovizualnih programa namijenjenih najširoj javnosti.

(9) Sukladno načelu proporcionalnosti, države članice više ne trebaju pružati elektroničke komunikacijske usluge te osnivati i pružati elektroničke komunikacijske mreže koje su podvrgnute režimu licencije, nego samo režimu generalnog ovlaštenja. Isto se to zahtijeva Direktivom 2002/20/EZ, prema kojoj se elektroničke komunikacijske usluge ili mreže trebaju pružiti na temelju općega ovlaštenja, a ne na temelju licencije. Oštećena stranka treba imati pravo osporiti odluku kojom je se sprečava u pružanju elektroničkih komunikacijskih usluga ili mreža pred nekim neovisnim tijelom te, u konačnici, pred sudom. Temeljno je načelo prava Zajednice da pojedinac ima pravo na učinkovitu sudsku zaštitu u slučajevima kada državna mjera krši prava koja ima na temelju odredaba neke od direktiva.

(10) Javna bi tijela mogla iskoristiti svoj dominantni utjecaj na ponašanje javnih poduzeća, bilo zbog pravila kojima se upravlja poduzećem ili zbog načina na koji se vrši raspodjela vlasničkoga udjela u dioničkim društvima. Stoga, kada države članice nadziru vertikalno integriranu mrežu operatera koji upravljaju mrežama uspostavljenima temeljem posebnih ili ekskluzivnih prava, takve države članice trebaju osigurati da, kako bi se izbjegle mogućnosti kršenja pravila tržišnoga natjecanja iz Ugovora, takvi operateri, kada uživaju dominantni položaj na određenome tržištu, ne vrše diskriminaciju u korist vlastitoga djelovanja. Iz toga proizlazi da države članice trebaju poduzeti sve nužne mjere kako bi spriječile diskriminaciju između takvih vertikalno integriranih operatera i njihovih konkurenata.

(11) Ova Direktiva treba također razjasniti načelo iz Direktive Komisije 96/2/EZ od 16. siječnja 1996. kojom je izmijenjena Direktiva 90/388/EZ u pogledu pokretnih i osobnih komunikacija ⁽³⁾, prema kojoj države članice ne smiju dodijeliti ekskluzivna ili posebna prava na uporabu radijskih frekvencija te da se prava korištenja tih frekvencija dodjeljuju prema objektivnim, nediskriminirajućim i transparentnim postupcima. Dodjela ne treba dovesti u pitanje posebne kriterije i postupke koje su države članice usvojile, a kojima se takva prava dodjeljuju davateljima usluga emitiranja radijskog ili televizijskog sadržaja radi izvršavanja ciljeva od općeg interesa koji su u skladu s pravom Zajednice.

(12) Svi nacionalni programi prema Direktivi 2002/22/EZ, koji služe za podjelu neto-troška pružanja obveza osnovne usluge, zasnivaju se na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima te su u skladu s načelima proporcionalnosti i minimalnoga narušavanja tržišta. Minimalno narušavanje tržišta znači da se doprinosi trebaju povratiti na način koji što je više moguće umanjuje utjecaj financijskog opterećenja krajnjih korisnika, na primjer tako da se doprinosi rašire što je više moguće.

(13) Kada prava i obveze koje proizlaze iz međunarodnih konvencija kojima se utvrđuju međunarodne satelitske organizacije nisu sukladni pravilima o tržišnome natjecanju iz Ugovora, države članice trebaju poduzeti, u skladu s člankom 307. Ugovora o EZ-u, sve primjerene korake kako bi uklonile takve nekompatibilnosti. Ova Direktiva treba razjasniti tu obvezu jer je članak 3. Direktive 94/46/EZ ⁽⁴⁾ samo tražio od država članica da „Komisiji dostave” informacije koje su posjedovale o primjerima takve nekompatibilnosti. Člankom 11. ove Direktive pojašnjava se obveza država članica o uklanjanju svih ograničenja koja bi mogla i dalje biti na snazi upravo zbog tih međunarodnih ugovora.

⁽¹⁾ SL L 298, 17.10.1989., str. 23.

⁽²⁾ SL L 202, 30.7.1997., str. 60.

⁽³⁾ SL L 20, 26.1.1996., str. 59.

⁽⁴⁾ SL L 268, 19.10.1994., str. 15.

- (14) Ovom se Direktivom treba zadržati obveza propisana državama članicama Direktivom 1999/64/EZ kako bi se osiguralo da dominantni davatelji elektroničkih komunikacijskih mreža i javno dostupnih telefonskih usluga upravljaju svojom javnom elektroničkom komunikacijskom mrežom i kablovskom televizijskom mrežom kao zasebna pravna tijela.
- (15) Ova Direktiva ne dovodi u pitanje obveze država članica u vezi s vremenskim rokovima određenima Prilogom I. dijelom B, prema kojemu države članice trebaju poštivati prethodne direktive.
- (16) Države članice trebaju dostaviti Komisiji sve nužne informacije kako bi pružile dokaze da primjena postojećega nacionalnog zakonodavstva odražava obrazloženja dana u ovoj Direktivi u usporedbi s direktivama 90/388/EZ, 94/46/EZ, 95/51/EZ⁽¹⁾, 96/2/EZ, 96/19/EZ⁽²⁾ i 1999/64/EZ.
- (17) U svjetlu navedenoga, Direktiva 90/388/EZ treba se staviti izvan snage,

DONIJELA JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „elektronička komunikacijska mreža” znači sustavi prijenosa i, prema potrebi, oprema za komutiranje i usmjeravanje i ostale resursi koji dopuštaju prijenos signala žičanim, radijskim, optičkim ili drugim elektromagnetnim sredstvima, uključujući i satelitske mreže, nepokretne (fiksna mreža s komutacijom kanala i paketa, uključujući internet) i pokretne zemaljske mreže te sustave električnih kablova, u onoj mjeri u kojoj se rabe u svrhu prijenosa signala, mreža za radijsko i televizijsko emitiranje te za mreže kablovske televizije, bez obzira na vrstu odaslane informacije;
2. „javna komunikacijska mreža” znači elektronička komunikacijska mreža koja se koristi u cijelosti ili najvećim dijelom za pružanje javnih elektroničkih komunikacijskih usluga;
3. „elektroničke komunikacijske usluge” znači usluga koja se obično pruža za naknadu, a sastoji se u cijelosti ili uglavnom od prijenosa signala na elektroničkim komunikacijskim mrežama, uključujući telekomunikacijske usluge i usluge prijenosa u mrežama za emitiranje, ali koja isključuje usluge pružanja ili izvršavanja uredničke kontrole nad prenesenim sadržajem, rabeći elektroničke komunikacijske mreže i usluge; ta definicija ne uključuje usluge informatičkoga društva definirane člankom 1. Direktive 98/34/EZ, koje se ne sastoje u cijelosti ili uglavnom od prijenosa signala putem elektroničkih komunikacijskih mreža;
4. „javno dostupne elektroničke komunikacijske usluge” znači elektroničke komunikacijske usluge dostupne javnosti;

5. „ekskluzivna prava” znači prava koja je država članica dodijelila nekom poduzeću putem bilo kojeg zakonodavnoga, regulatornog ili administrativnog instrumenta, zadržavajući pravo pružanja elektroničke komunikacijske usluge ili poduzimanja neke elektroničke komunikacijske aktivnosti unutar zadanoga zemljopisnog područja;

6. „posebna prava” znači prava koja je država članica dodijelila ograničenom broju poduzeća koristeći se pri tome zakonom ili drugim propisom koji, unutar danog zemljopisnog područja:

- (a) određuje ili ograničava broj takvih poduzeća na dva ili više te im daje ovlasti za pružanje elektroničke komunikacijske usluge ili poduzimanje elektroničke komunikacijske aktivnosti na drugi način, a ne prema objektivnim, proporcionalnim ili nediskriminirajućim kriterijima; ili
- (b) daje poduzećima, na neki drugi način od spomenutih kriterija, pravne ili regulatorne prednosti koje bitno utječu na sposobnost bilo kojeg drugog poduzeća da pruža istu elektroničku komunikacijsku uslugu ili da poduzme istu elektroničku komunikacijsku aktivnost na istome zemljopisnom području pod, u osnovi, jednakim uvjetima;

7. „mreža satelitske zemaljske postaje” znači konfiguracija dviju ili više zemaljskih postaja koje uzajamno djeluju pomoću satelita;

8. „kablovska televizijska mreža” znači bilo koja uglavnom žičana infrastruktura koja je ponajprije uspostavljena u svrhu dostave ili distribucije radijskog ili televizijskog emitiranja javnosti.

Članak 2.

Ekskluzivna i posebna prava za elektroničke komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske usluge

1. Države članice ne dodjeljuju ili ne zadržavaju na snazi ekskluzivna ili posebna prava za uspostavu i/ili pružanje elektroničkih komunikacijskih mreža, ili za pružanje javno dostupnih elektroničkih komunikacijskih usluga.

2. Države članice poduzimaju sve nužne mjere kako bi osigurale da svako poduzeće ima pravo pružati elektroničke komunikacijske usluge ili uspostaviti, proširiti ili pružati elektroničke komunikacijske mreže.

3. Države članice osiguravaju da se ne uvode ili zadržavaju ograničenja na elektroničko pružanje komunikacijskih usluga putem elektroničkih komunikacijskih mreža koje su uspostavili pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga, putem infrastruktura koje pružaju treće strane te putem dijeljenja mreža, druge opreme ili mjesta, ne dovodeći u pitanje odredbe direktiva 2002/19/EZ, 2002/20/EZ, 2002/21/EZ i 2002/22/EZ.

⁽¹⁾ SL L 256, 26.10.1995., str. 49.

⁽²⁾ SL L 74, 22.3.1996., str. 13.

4. Države članice osiguravaju da se generalno odobrenje, dodijeljeno nekom poduzeću u svrhu pružanja elektroničkih komunikacijskih usluga ili u svrhu uspostave i/ili pružanja elektroničkih komunikacijskih mreža, zajedno s pripadajućim uvjetima, temelji na objektivnim, nediskriminirajućim, proporcionalnim i transparentnim kriterijima.

5. Razlozi se navode za svaku odluku donesenu iz razloga navedenih u članku 3. stavku 1. Direktive 2002/20/EZ, kojima se neko poduzeće sprečava u pružanju elektroničkih komunikacijskih usluga ili mreža.

Svaka oštećena stranka treba imati mogućnost osporiti takvu odluku pred nezavisnim tijelom te u konačnici pred sudom.

Članak 3.

Vertikalno integrirana javna poduzeća

Uz zahtjeve navedene u članku 2. stavku 2., ne dovodeći u pitanje članak 14. Direktive 2002/21/EZ, države članice osiguravaju da vertikalno integrirana javna poduzeća, koja pružaju elektroničke komunikacijske mreže i koja su u vladajućem položaju, ne vrše diskriminaciju u korist vlastitih aktivnosti.

Članak 4.

Prava korištenja frekvencija

Ne dovodeći u pitanje posebne kriterije i postupke koje su države članice usvojile u vezi s dodjelom prava na uporabu radijskih frekvencija davateljima usluga emitiranja radijskog ili televizijskog sadržaja s namjerom zadovoljavanja ciljeva od većeg interesa koji su u skladu sa zakonom Zajednice:

1. Države članice ne dodjeljuju ekskluzivna ili posebna prava na uporabu radijskih frekvencija za pružanje elektroničkih komunikacijskih usluga.
2. Dodjela radijskih frekvencija za elektroničke komunikacijske usluge temelji se na objektivnim, transparentnim, nediskriminirajućim i proporcionalnim kriterijima.

Članak 5.

Usluge telefonskog imenika

Države članice osiguravaju ukidanje svih ekskluzivnih i/ili posebnih prava u pogledu uspostave i pružanja usluga telefonskoga imenika na svojem teritoriju, uključujući kako objavljivanje telefonskih imenika, tako i usluge službe informacija.

Članak 6.

Obveze osnovne usluge

1. Svaki nacionalni program prema Direktivi 2002/22/EZ, koji služi za podjelu neto-troška pružanja obveza osnovne usluge temelji se na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima i u skladu je s načelom proporcionalnosti i načelom minimalnoga narušavanja tržišta. Kada su obveze osnovne usluge nametnute u cijelosti ili djelomično javnim

poduzećima koja pružaju elektroničke komunikacijske usluge, to će se posebice uzeti u obzir pri izračunu svih doprinosa na neto-trošak obveza osnovne usluge.

2. Države članice dostavljaju Komisiji svaki takav program iz stavka 1.

Članak 7.

Sateliti

1. Države članice osiguravaju ukidanje svake zakonske zabrane ili ograničenja pružanja kapaciteta segmenta u svemiru bilo kojem ovlaštenom operateru mreže satelitske zemaljske postaje. Nadalje, države članice ovlašćuju, unutar svojega teritorija, sve opskrbljivače svemirskog segmenta da provjere je li mreža satelitske zemaljske postaje za korištenje u vezi sa segmentom u svemiru dotičnoga opskrbljivača u skladu s objavljenim uvjetima pristupa kapacitetu segmenta u svemiru takve osobe.

2. Kada te konvencije nisu usklađene s pravilima tržišnoga natjecanja iz Ugovora o EZ-u, države članice, koje su stranke iz međunarodnih konvencija kojima se utvrđuju međunarodne satelitske organizacije, poduzimaju sve odgovarajuće korake kako bi se takve nekompatibilnosti uklonile.

Članak 8.

Mreže kablovske televizije

1. Svaka država članica osigurava da nijedno poduzeće koje pruža javne elektroničke komunikacijske mreže ne upravlja svojom mrežom kablovske televizije i nema pri tome na raspolaganju isti pravni subjekt koji ima za svoju drugu javnu elektroničku komunikacijsku mrežu, u slučajevima kada takvo poduzeće:

- (a) je pod kontrolom te države članice ili ima koristi od posebnih prava; i
- (b) je dominantno u značajnome dijelu zajedničkoga tržišta u pružanju javnih elektroničkih komunikacijskih mreža i javno dostupnih telefonskih usluga; i
- (c) upravlja mrežom kablovske televizije uspostavljenom na temelju posebnoga ili ekskluzivnoga prava u istome zemljopisnom području.

2. Izraz „javno dostupne telefonske usluge” smatra se sinonimom izraza „usluge javne govorne telefonije” iz članka 1. Direktive 1999/64/EZ.

3. Države članice koje smatraju kako postoji dovoljno tržišnoga natjecanja u području pružanja infrastrukture lokalne petlje i usluga na njihovu teritoriju obavješćuju o tome na prikladan način Komisiju.

Takva obavijest sadržava detaljan opis strukture tržišta. Pružena informacija dostupna je svakoj zainteresiranoj strani na njezin zahtjev a da nije dovedeno u pitanje nešto što je od opravdanog interesa poduzeća da zaštiti kao svoju poslovnu tajnu.

4. Nakon što je saslušala komentare tih stranaka Komisija odlučuje u primjerenom roku može li se ukinuti obveza pravnoga razdvajanja u određenoj državi članici.

5. Komisija razmatra primjenu ovoga članka najkasnije do 31. prosinca 2004.

Članak 9.

Države članice dostavljaju Komisiji takve obavijesti najkasnije do 24. srpnja 2003., što omogućuje Komisiji da potvrdi poštuju li se odredbe ove Direktive.

Članak 10.

Opoziv

Direktiva 90/388/EZ, kako je izmijenjena direktivama navedenima u Prilogu I. dijelu A., opoziva se od 25. srpnja 2003., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi s rokovima za prenošenje iz Priloga I. dijela B.

Upućivanja na opozvane direktive shvaćaju kao upućivanja na ovu Direktivu i tumače u skladu s tablicom prikaza odnosa iz Priloga II.

Članak 11.

Ova Direktiva stupa na snagu na dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 12.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 16. rujna 2002.

Za Komisiju
Mario MONTI
Član Komisije

PRILOG I.

DIO A

Popis direktiva koje će se staviti izvan snage

- Direktiva 90/388/EEZ (SL L 192, 24.7.1990., str. 10.)
 Članci 2. i 3. Direktive 94/46/EZ (SL L 268, 19.1.1994., str. 15.)
 Direktiva 95/51/EZ (SL L 256, 26.10.1995., str. 49.)
 Direktiva 96/2/EZ (SL L 20, 26.1.1996., str. 59.)
 Direktiva 96/19/EZ (SL L 74, 22.3.1996., str. 13.)
 Direktiva 1999/64/EZ (SL L 175, 10.7.1999., str. 39.)

DIO B

Datumi prenošenja gore navedenih direktiva

- Direktiva 90/388/EEZ: datum prenošenja: 31. prosinca 1990.
 Direktiva 94/46/EZ: datum prenošenja: 8. kolovoza 1995.
 Direktiva 95/51/EZ: datum prenošenja: 1. listopada 1996.
 Direktiva 96/2/EZ: datum prenošenja: 15. studenoga 1996.
 Direktiva 96/19/EZ: datum prenošenja: 11. siječnja 1997.
 Direktiva 1999/64/EZ: datum prenošenja: 30. travnja 2000.

PRILOG II.

Korelacijska tablica

Ova Direktiva	Direktiva 90/388/EEZ
članak 1. (definicije)	članak 1.
članak 2. (povlačenje ekskluzivnih/posebnih prava)	članak 2.
članak 3. (vertikalno integrirana javna poduzeća)	članak 3. točki (a) podtočka ii.
članak 4. (prava na korištenje radijskih frekvencija)	članak 3. točka (b)
članak 5. (usluge telefonskog imenika)	članak 4. točka (b)
članak 6. (obveze osnovne usluge)	članak 4. točka (c)
članak 7. (sateliti)	članak 3. Direktive 94/46/EZ
članak 8. (kablovske mreže)	članak 9.